

המלכה נאזלי

לא הבינה במוסיקה,

אשתו של נחאס

באשה היתה שמונה

מדי, וסוזי אבן הכירה

לי את בעלי..."

מספרת הפסנתרנית

פנינה זלצמן

מ היאות הכפיים הסוערות הרעידו את הקירות. הקהל המצרי הריע. על הבמה עמדה נערה יפהפיה שחורת-שער, ירוקת-עיניים. בשימלה לבנה וקדה בכיני שנות. שני חיילים הגישו לה זרפרחים ענק.

העיתונות הארצישראלית יצאה בכותרות מנקרות-עיניים: "מסע-הניצחון של התיז מורת", "הצלחה לתזמורת במצריים". עיתוני-מצריים פירסמו בשעריהם את תמר נתה. של האמנית. חיילים הדביקו את הר תמונות באוהליהם במידבר.

כיום פנינה זלצמן היא עדיין ביישנות. עדיין יפה, וזוכרת את הופעותיה במצריים כאילו לא עברו מאז יותר משלושים שנה: "הקונצרט הכי מרגש היה כשני גנתי באולם ג'וה בקאהיר. זה אולם של יותר מ-4000 מקומות. הוא היה מלא חיילים וקצינים של צבאות-הברית - הגנרל וייל, גנרל וילסון. גנרל קאטרו הצרפתי. אחר-כך אכלתי איתם ארוחות ערב. בריגדיר קיש הציוני. מישפחת הר מלך פארוק, ראש ממשלת-מצריים נחאס באשה.

על הבמה היו שלוש תזמורות. שניגנו

PNINA SULZMAN
the young pianist who received such a tremendous ovation when she played the Cesar Franck Symphonic Variations at the Palestine Symphony Orchestra Concert broadcast by the E.S.B. last Monday. It is hoped Miss Sulzman will broadcast from our Studios in the very near future.

Cairo Calling

CAIRO, February 1, 1941

One and a Half Hours

No. 317

הבית ברחוב

קצר-אל-דיין

מקביל לאירגון מגוודי-אדום בארץ. אחרי-כן הוקמה המדינה. אמרגנה של פנינה היה ארמני בשם סאפאזיאן, שהיה בעל חנות פסנתרים בקאהיר, שבה היא היתה מתאמנת לפעמים. הוא תיכנן עבורה קונצרט לחודש מאי 1948, שהתבטל ביגלל המלחמה.

את הקונצרט הראשון נתנה בשנת 1941: "הייתי או ילדה", היא ממהרת לציין. בה אותה תקופה חזרה מלימודיה בסאריס. הר תזמורת הארצישראלית הומינה אותה ל סיבוב-הופעות בקאהיר ובאלכסנדריה, כי סולנית.

"כדי להגיע למצריים נסעתי עם התיז מורת. שמנתה או 70 נגנים. ועם אמי,

ללכת למועדוני-לילה", גילתה הפסנתרנית. "היא היתה אומרת שלא יפה שילדה בגילי תסתובב במקומות כאלה. בפעם היחידה שהלכתי זה היה אחרי קונצרט. הומינו אותנו למועדון קיט-קאט בקאהיר, ואמי לא ידעה לאן אנחנו הולכים. הרבה אני לא זוכרת מאותו מועדון. הדבר היחיד ש זכרתי אותי היה יהלום. שהיה בטבור של רקדנית-הבטן השמנה שהיתה אז כוכב במצריים. אני לא הבנתי איך היהלום מחזיק שם מעמד. כל הזמן הסתכלתי עליו וחשבתי מתי כבר יפול. עד היום אני חושבת על זה לפעמים."

את הקונצרט האחרון במצריים נתנה זלצמן במאי '47 לטובת הסהר האדום, הר

איתי את הקונצרט של צייקובסקי - התיזמורת הארצישראלית, תזמורת בית המלוכה המצרי ותזמורת כלי-הנשיפה של חיל-האוויר הבריטי."

יהלום

בטבור

ה ימים היו ימי מלחמת-העולם הר שנייה. בקאהיר היה אז ערב-רב של חיילי צבאות-הברית. הרחובות היו מלאים חיילים. המיסעדות ומועדוני-הלילה היו מלאים עד אפס מקום. אמא שלי אף פעם לא הירשתה לי

זלצמן היתה מבקרת בלינות שישו בבית מישפחת וייסמן בקאהיר. כאן היא נראתה עם קצינים דרום-אפריקאיים באחד מביקוריה בבית.